Možná jsi už někde zachytil/a, že jsem před lety byl iniciátorem založení nového sboru v Ostravě. Začínalo nás šest věřících delší dobu, a šest docela nových křesťánků (od dívčiny věřící asi rok a půl po klučinu obráceného tři měsíce). Po uplynutí šesti let se nás scházelo přes sedmdesát. Přitom šlo výhradně o lidi, kteří skrze naši společnou službu uvěřili! Nebyl to transfer křesťanů z jiných sborů! Tím chci říct, že mám velmi osobní, velmi intenzivní a velmi pozitivní zkušenost se založením a vedením sboru obvyklého českého formátu. Chvála Pánu za to!

Od klíčových lidí na české i slovenské evangelikální scéně opakovaně slýchám, že nejefektivnější evangelizací je zakládání nových sborů. Souhlasím! Mimochodem, po šesti letech trvání toho našeho sboru zhruba 20 věřících od nás vyšlo založit další sbor v jiné části města, který taky dodnes funguje. Jsem velmi vděčný za rozmanité iniciativy zakládání nových sborů. Dívám se na ně s respektem a upřímně si přeji, aby výsledné sbory s novými lidmi zvenku přibývaly mnohem rychleji!

Asi pozoruješ můj velký důraz, aby to byla společenství z nových Ježíšových následovníků; nemám na mysli přeskupování křesťanů! Široce se rozhlížím po věřících, kteří by byli schopni založit nový sbor obvyklého typu.
Vidíš ve svém dosahu křesťany, kteří by s nevelkým týmem mohli začít sbor a řekněme v pěti letech ho dovést třeba k počtu padesát nových věřících „ze světa“? Kolik takových křesťanských vedoucích vidíš ve svých okruzích? Příliš často sleduji postoje spousty zralých a velmi schopných lidí ve stylu: „Já že bych měl založit nový sbor? To nemůžeš myslet vážně…“ A tak si probírám PŘEDSTAVU, jakou věřící u nás mívají. Podle jejich představy je založení nového společenství pouze pro ty:

- kdo k tomu mají zvláštní obdarování,
- mimořádné povolání,
- a aspoň nějaké teologické vzdělání nebo přinejmenším dlouholetou zkušenost v církvi;
- navíc, založení sboru se povětšině chápe jako služba na plný úvazek…

Pokud jde o praktické věci, v představě potenciálních zakladatelů sboru je třeba vyřešit:

- Kdo bude každou neděli kázat?
- Kdo povede chvály?
- Kde seženeme místnost?
- Z čeho zaplatíme prostory, kazatele a další náklady?
- Kdo se nám postará o děti, které kolem nás v houfu pobíhají?
- A mnoho dalších výzev.

Kdybys chtěl založit sbor, jaký jsme před lety založili my, určitě bych s těmito rozpaky velmi soucítil. První dva roky našeho nového společenství jsme všichni víc než naplno pracovali v běžných zaměstnáních. Až potom přišla myšlenka, že pro rychlejší rozvoj by bylo dobré, abych se stal pastorem na plný úvazek; V tom jsem setrval víc jak 10 let, než mě Pán odvelel jinam. Tak trochu mimochodem dodávám, že při založení a růstu toho sboru jsme s mojí Dankou postupně měli tři malé děti! Bylo to pro nás nádherné a současně extrémně náročné životní období.

Přemýšlím, kdy jsem od potenciálních zakladatelů sborů naposledy slyšel starostlivé otázky typu:

- Jakým způsobem se účinně spojíme s nevěřícími lidmi venku?
- Jak se postaráme o ty, kdo čerstvě uvěří,
    - aby se kromě vlastního následování Pána Ježíše
    - a zapojení do společenství
    - ihned dobře naučili sdílet Dobrou zprávu se svými blízkými…?

Dovol myšlenku, která pro Tebe může být průlomová. Ty obrovské nároky na založení nového společenství vyplývají POUZE Z NAŠÍ PŘEDSTAVY o formě takového

společenství. Když se dívám, jakým způsobem se množily církve v Novém zákoně, vnímám velikou úlevu! Biblické uchopení prostých funkcí novozákonní církve celou věc hodně zjednoduší!

Pane Ježíši, děkuji Ti, že jsi církev nezamýšlel jako břemeno, které unesou jen ti nejsilnější. Ukazuješ nám cesty, jak Tvoje církev může fungovat coby přirozené hnutí…!